ហេតុអ្វីមានមនុស្សជាតិ

ដំបូងក្នុងឱកាសពេលចូលឆ្នាំថ្មីប្រទេសចិនជូនពរអ្នករាល់គ្នា!

ឆ្នាំថ្មីដើមមកគួរតែនិយាយពាក្យសួស្តីឆ្នាំថ្មីប៉ុន្មានប្រយោគដែលអ្នករាល់គ្នាចូលចិត្តស្តាប់, តែខ្ញុំមើលឃើញគ្រោះថ្នាក់កំពុងជាជំហានៗចូលមកជិតមនុស្សជាតិ។ ដោយហេតុនេះបណ្តាអាទិទេព, ព្រះពុទ្ធតម្រូវឲ្យខ្ញុំនិយាយប៉ុន្មានប្រយោគដែលអាទិទេពចង់និយាយ, ប្រយោគណាក៏ជាអាថ៌កំបាំងធម្មជាតិ, គឺដើម្បីទុកឲ្យមនុស្សដឹងអំពីសេចក្តីពិត, ម្តងទៀតផ្តល់ឱកាសបានសង្គ្រោះឲ្យមនុស្ស។

ហេតុអ្វីមានមនុស្សជាតិ, ចក្រវាលចាប់ពីបង្កើតរហូតដល់ចុងបញ្ចប់ត្រូវឆ្លងកាត់ដំណើរការបួនដំណាក់កាលកកើត, នឹងថេរ, អន្តរាយ, វិនាសឃើតនិងយូរ។ ចក្រវាលកាលណាដល់ចុងបញ្ចប់នៃដំណើរការបំផ្លាញទីបញ្ចប់, គ្រប់យ៉ាងក្នុងរាងកាយលោកធាតុ, រួមបញ្ចូលទាំងចក្រវាលដែលពួកយើងរស់រានគឺនឹងរុះរើគ្មាននៅក្នុងមួយសន្ទុះ! ជីវិតគ្រប់យ៉ាងបំផ្លាញរលីង។

មនុស្សស្លាប់គ្រាន់តែជារាងកាយលើផ្ទៃពុករលួយចាស់ទៅ, ហើយវិញ្ញាណដើមរបស់មនុស្ស (ខ្លួនឯងពិតប្រាកដគ្មានស្លាប់បាត់) នឹងចាប់បដិសន្ធិឡើងវិញនៅក្នុងជាតិក្រោយ។ ចក្រវាលមានកកើត, នឹងថេរ, អន្តរាយ, វិនាស, មនុស្សមានកើត, ចាស់, ឈឺ, ស្លាប់, នេះគឺបទច្បាប់របស់ចក្រវាល, អាទិទេពក៏មានដំណើរការនេះ, គ្រាន់តែជាឃើតនិងយូរ, អាទិទេពកាន់តែធំនឹងកាន់តែឃើតនិងយូរ។ កើតស្លាប់របស់គាត់គ្មានទុក្ខឈឺចាប់, លើសពីនេះទៀតដំណើរការសុទ្ធតែដឹងច្បាស់, គឺបែបដូចជាផ្លាស់អាវក្រៅ។ ក៏មានន័យថាជីវិតក្រោមកាលៈទេសៈតាមធម្មតានឹងមិន

ស្លាប់បាត់។ ប្រសិនចក្រវាល, រាងកាយលោកធាតុនៅដំណាក់កាលទីបញ្ចប់នៃកកើត, នឹងថេរ, អន្តរាយ, វិនាសរុះរើអស់, ជីវិតក៏មិនស្ថិតនៅចាប់បដិសន្ធិឡើងវិញ, ជីវិតគ្រប់យ៉ាងនឹងវត្ថុទាំងអស់គ្មាននៅ, ប្រែក្លាយជាផេះ, គ្រប់យ៉ាងវិលមកទទេ។ ចំពោះមុខលោកីយ៍មនុស្សគាប់ជួនកំពុងឆ្លងកាត់ដំណើរការទីបញ្ចប់នៃវិនាសក្នុងកកើត, នឹងថេរ, អន្តរាយ, វិនាស។ គ្រប់យ៉ាងរបស់ចុងបញ្ចប់សុទ្ធតែនឹងប្រែជាមិនល្អ, ដូច្នេះទើបវិនាស, ហេតុនេះសង្គមចំពោះមុខទើបនឹងចលាចលយ៉ាងនេះ។ មនុស្សគ្មានគំនិតករុណា, ចរិតរញ៉េរញ៉ៃ, ចិត្តសាស្ត្របែកប្លែក, ផលិតផលពុលគ្រប់កន្លែង, មិនជឿអាទិទេពជាដើមភាពវឹកវរកើតឡើងគ្រប់ទិសទី, នេះគឺការចៀសមិនរួចចុងបញ្ចប់របស់រាងកាយលោកធាតុ, ជាក់ស្ដែងគឺដល់ពេលវេលានេះរួចហើយ។

ម្ចាស់បង្កើតលោកឲ្យតម្លៃបណ្ដាអាទិទេពនឹងបណ្ដាជីវិតដែលស្លូតករុណាស្អាតល្អដ៏ច្រើននិងធម្មជាតិដែលស្អាតល្អទាំងនោះក្នុងរាងកាយលោកធាតុ, ហេតុនេះនៅកាលដំបូងនៃអន្តរាយ, គឺដឹកនាំអាទិទេពមួយចំនួនមកដល់ជាន់ក្រៅបំផុតនៃរាងកាយលោកធាតុ (ហៅរួមថាក្រៅភពធម៌) កន្លែងដែលគ្មានអាទិទេព, បានបង្កផែនដី។ ផែនដីគ្មានវិធីស្ថិតនៅដោយឯករាជ្យ, ចាំបាច់មានរចនាសម្ព័ន្ធរាងកាយលោកធាតុដែលត្រូវគ្នាបង្កើតជាជីវិតមួយនឹងប្រព័ន្ធដំណើរចរន្តទើបអាចស្ថិតនៅ។ ហេតុនេះ, ម្ចាស់បង្កើតលោកនៅខាងក្រៅផែនដីបានបង្កវិសាលភាពធំមួយ, បណ្ដាអាទិទេពហៅថា [ត្រៃភព]។ មិនដល់ពេលសង្គ្រោះប្រោសចុងបញ្ចប់, មិនថាអាទិទេពខ្ពស់ដល់ណា, គ្មានម្ចាស់បង្កើតលោកយល់ព្រម, មិនបានតាមអំពើចិត្តចេញចូលត្រៃភព។ ក្នុងវិសាលភាពត្រៃភពមាន៣ភពធំ, សត្វលោកនៅលើដីរួមបញ្ចូលមនុស្សជាតិជាន់នេះហៅថា [ភព

តណ្ហា]; នៅលើភពតណ្ហាគឺជាភពទី២ហៅថា [ភពរូប]; ឡើងមួយជាន់ទៀតគឺជាជាន់ទី៣ហៅថា [ភពគ្មានរូប]។ ភពមួយខ្ពស់ជាងប្រៀបនឹងភពមួយហើយស្អាតល្អជាង, ប៉ុន្តែសុទ្ធតែគ្មានវិធីប្រៀបធៀបនឹងបណ្ដាឋានសួគ៌នៃភពធម៌និងលើភពធម៌។ មេឃដែលមនុស្សជាតិជាធម្មតានិយាយដល់, ភាពពិតគឺមេឃនៃភពរូបនិងភពគ្មានរូបខាងក្នុងត្រៃភព។ ដោយសារភពនីមួយៗសុទ្ធតែមានមេឃ១០ជាន់, ខាងក្នុងត្រៃភពសរុបមានមេឃ៣៣ជាន់បូកត្រៃភពខ្លួនវា។ មនុស្សនៅភពតណ្ហា, នេះគឺជាជាន់ទាបបំផុត, បរិយាកាសក៏កំណាចអាក្រក់បំផុត។ ជីវិតមនុស្សទុក្ខខ្លី, គួរឲ្យខ្លាចបំផុតគឺមនុស្សលោកីយ៍គ្មានគោលសីលធម៌សុចរិត, នៅក្នុងចក្រវាលគោលសីលធម៌របស់មនុស្សគឺជាបញ្ច្រាស (លើកលែងគោលសីលធម៌ដែលអាទិទេពសម្ដែងសម្រាប់មនុស្ស)។ ដូចះ អ្នកឈ្នះក្លាយជាស្ដេច, សង្គ្រាមលើលោក, អ្នកខ្លាំងក្លាយជាអ្នកក្លាហាន។ល។ នៅក្នុងភ្នែកអាទិទេពសុទ្ធតែមិនមែនគោលសីលធម៌សុចរិត, សុទ្ធតែជាសម្លាប់ដើម្បីប្លន់មក។ ចក្រវាលនិងអាទិទេពនឹងមិនបែបនេះ, ប៉ុន្តែនៅទីមនុស្សផ្ទុយមកវិញនេះគឺចាំបាច់, គឺអាចអនុវត្ត, នេះជាគោលសីលធម៌នៃភពមនុស្ស, ឆ្លុះបញ្ចាំងនឹងគោលសីលធម៌នៃចក្រវាលគឺជា [គោលសីលធម៌បញ្ច្រាស], ដូច្នេះចង់វិលត្រឡប់ទៅមេឃគឺត្រូវតែយោងតាមគោលសីលធម៌សុចរិត [បួស] ទើបបាន។ មនុស្សខ្លះរស់ល្អជាងអ្នកដទៃបន្តិច, គឺមានអារម្មណ៍ថាដ៏ល្អ, នោះគឺមនុស្សប្រៀបធៀបមនុស្សនិងមនុស្សនៅភពនេះ, ភាពពិតសុទ្ធតែកំពុងរស់រាននៅក្នុងគំនរសំរាមរបស់ចក្រវាល។ ត្រៃភពកសាងនៅជាន់ក្រៅបំផុតនៃរាងកាយលោកធាតុចក្រវាល, ទីនេះគឺជាភាគល្អិតរបស់ម៉ូលេគុលនិងអាតូមជាដើមទាបបំផុត, គ្រើមបំផុត, ប្រឡាក់បំផុតផ្សំឡើង។ នៅក្នុងភ្នែករបស់អាទិទេព, នេះជាក់ស្ដែងគឺជាទី

តាំងចោលសំរាមរបស់ចក្រវាល។ ហេតុនេះអាទិទេពចាត់ទុកជាន់ភាគល្អិតម៉ូលេគុលមួយនេះគឺជាភក់, ជាកន្លែងរបស់ជាន់ទាបបំផុត, នេះក៏ជាគំនិតដើមរបស់ [ព្រះជាម្ចាស់ប្រើភក់បង្កមនុស្ស] ដែលក្នុងសាសនានិយាយដល់, ភាពពិតជាក់ស្តែងគឺប្រើសារធាតុជាន់មួយនេះដែលម៉ូលេគុលផ្សំឡើងបង្កមនុស្ស។

បណ្តាអាទិទេពបង្កមនុស្សជាការចាត់តាំងរបស់ម្ចាស់បង្កើតលោក, ហៅអាទិទេពខុសគ្នាយោងតាមរូបរាងខ្លួនឯងបង្កមនុស្សដែលរូបសម្បុរខុសគ្នា, ដូច្នេះមានប្រភេទមនុស្សស្បែកស, ប្រភេទមនុស្សស្បែកលឿង, ប្រភេទមនុស្សស្បែកខ្មៅនិងប្រភេទជាតិសាសន៍ដទៃទៀត, នេះគ្រាន់តែជារូបខាងក្រៅខុសគ្នា, ជីវិតខាងក្នុងគឺម្ចាស់បង្កើតលោកផ្តល់ឲ្យ, ដូច្នេះសុទ្ធតែមានគុណតម្លៃដូចគ្នា។ គោលបំណងដែលម្ចាស់បង្កើតលោកហៅអាទិទេពបង្កមនុស្សគឺប្រើពេលចុងបញ្ចប់សង្គ្រោះប្រោសសត្វលោករាងកាយលោកធាតុចក្រវាលរួមបញ្ចូលបណ្តាអាទិទេព។

ដូច្នោះហេតុអ្វីម្ចាស់បង្កើតលោកត្រូវការហៅបណ្តាអាទិទេពបង្កមនុស្សជាតិនៅបរិយាកាសដែលទាបអាក្រក់យ៉ាងនេះ? ដោយសារទីនេះគឺជាជាន់ទាបបំផុតរបស់ចក្រវាល, ជាកន្លែងទុក្ខបំផុត, ទុក្ខទើបអាចបួសហាត់, ទុក្ខទើបអាចរំលាយទោសកម្ម។ នៅក្នុងទុក្ខមនុស្សនៅតែអាចរក្សាស្លូតករុណា, នៅតែចេះដឹងគុណ, ធ្វើមនុស្សល្អម្នាក់, នេះជាក់ស្តែងគឺកំពុងលើកកម្ពស់ខ្លួនឯង។ លើសពីនេះទៀតសង្គ្រោះប្រោសជាដំណើរការពីក្រោមឡើងលើ, ចាំបាច់ចាប់ផ្តើមពីកន្លែងទាបបំផុត។ ជីវិតនៅទីនេះរស់ដោយទុក្ខ, មនុស្សនិងមនុស្សនឹងមានជម្លោះនៃផលប្រយោជន៍, បរិយាកាសធម្មជាតិកំណាចអាក្រក់, ដើម្បីរស់បានមនុស្សនឹងហាត់ចិត្តហាត់កម្លាំង។ល។និង។ល។ សុទ្ធតែអាចផ្គត់ផ្គង់ឲ្យជីវិតឱកាសលើក

កម្ពស់, រំលោយកម្ម។ ទុក្ខអាចរំលោយទោសកម្មគឺជាក់លាក់, ក្នុងទុក្ខឈឺចាប់និងទំនាស់, មនុស្សនៅតែរក្សាស្លូតករុណាគឺនឹងសន្សំបានកុសលគុណធម៌, ហេតុនេះជីវិតសម្រេចបានលើកថ្កើង។

ពេលដល់សម័យកាលទំនើបម្ចាស់បង្កើតលោកត្រូវការប្រើរាងកាយមនុស្សដើម្បីសង្គ្រោះប្រោសសត្វលោកចក្រវាល, ជីវិតដែលដើមមានក្នុងរាងកាយមនុស្សភាគច្រើនត្រូវបានជំនួសដោយ [អាទិទេព] ចាប់បដិសន្ធិឡើងវិញជាមនុស្ស។ ដោយសាររាងកាយមនុស្សអាចនៅក្នុងទុក្ខរំលោយទោសកម្ម, ក្នុងពេលជាមួយគ្នានៅក្នុងគ្មានគោលសីលធម៌សុចរិត, អាចខ្ជាប់ខ្ជួនគោលសីលធម៌សុចរិតដែលអាទិទេពនិយាយ, ក៏អាចរក្សាស្លូតករុណាគឺនឹងសម្រេចបានលើកកម្ពស់របស់ជីវិត។ ចុងបញ្ចប់បានដល់រួចហើយ, ទ្វារមេឃត្រៃភពបានបើករួចហើយ, ម្ចាស់បង្កើតលោកបាននិងកំពុងជ្រើសរើសប្រភេទមនុស្សនេះដើម្បីសង្គ្រោះប្រោស។

រាងកាយលោកធាតុចក្រវាលនៅក្នុងដំណើរការនៃកកើតនឹងថេរអន្តរាយគ្រប់យ៉ាងសុទ្ធតែមិនបរិសុទ្ធ, សុទ្ធតែមិនល្អដូចពេលកកើតដំបូង, ទើបនឹងដើរសំដៅវិនាស។ ក៏មានន័យថាគ្រប់យ៉ាងក្នុងរាងកាយលោកធាតុសុទ្ធតែអន្តរាយ, សត្វលោកសុទ្ធតែមិនល្អដូចពេលចាប់ផ្តើមដំបូងយ៉ាងនោះ, ជីវិតក៏សុទ្ធតែមិនបរិសុទ្ធ, សុទ្ធតែមានទោសកម្ម, ដូច្នេះទើបនឹងវិនាស។ ក្នុងសាសនាយកប្រភេទទោសនេះហៅថា [ទោសដើម]។ ដើម្បីទាញសង្គ្រោះរាងកាយលោកធាតុចក្រវាល, ម្ចាស់បង្កើតលោកហៅបណ្តាអាទិទេពនិងបណ្តាម្ចាស់ចុះលោកីយ៍នៅក្នុងបរិយាកាសនេះធ្វើជាមនុស្ស, រងទុក្ខ, លើកកម្ពស់, រំលោយទោស, កែប្រែខ្លួនឯងសាជាថ្មី, ហេតុនេះវិលត្រឡប់ទៅឋានសួគ៌វិញ។ (ដោយសារតែម្ចាស់បង្កើតលោកសង្គ្រោះមនុស្សក្នុងពេលដំណាលគ្នាក៏កំពុងបង្កចក្រវាលសាជាថ្មី) រាង

កាយលោកធាតុចក្រវាលថ្មីគឺជាបរិសុទ្ធស្អាតល្អដាច់ខាត, នៅក្នុងបរិយាកាសទុក្ខលំបាកមនុស្សអាចរក្សាគំនិតករុណា, ប្រឈមមុខនឹងការវាយសម្រុកនៃគោលគំនិតទំនើប, មនុស្សអាចខ្ជាប់ខ្ជួនគោលគំនិតប្រពៃណី, នៅក្នុងការវាយសម្រុកនៃទ្រឹស្តីគ្មានអាទិទេព, ទ្រឹស្តីនៃការវិវត្តន៍, នៅតែអាចជំនឿអាទិទេព, មនុស្សបែបនេះគឺសម្រេចបានគោលបំណងត្រូវបានសង្គ្រោះវិលត្រឡប់ទៅឋានសួគ៌វិញ។ ភាពរីករវៃគ្រប់យ៉ាងសុទ្ធតែជានៅទីបញ្ចប់អាទិទេពរៀបចំ, គោលបំណងគឺដើម្បីសាកល្បងសត្វលោកអាចបានសង្គ្រោះប្រោសឬអត់, ក្នុងពេលដំណាលគ្នាទុក្ខក៏អាចរំលាយទោសកម្មនៅក្នុងដំណើរការនេះ, គ្រប់យ៉ាងដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សវិលត្រឡប់ទៅពិភពឋានសួគ៌វិញប៉ុណ្ណោះ។

ដូច្នោះក៏មានន័យថា, ជីវិតមនុស្សនៅលោកីយ៍មិនមែនដើម្បីសមិទ្ធិផលអ្វីនៅសង្គម, ជីវិតមនុស្សតស៊ូ, ប្រយុទ្ធ, ឆក់ដណ្តើមដោយមិនរើសអើងឧបាយកល, នេះគ្រាន់តែអាចធ្វើឲ្យមនុស្សប្រែជាអាក្រក់។ ចុះលោកីយ៍ធ្វើជាមនុស្សគឺដើម្បីរំលាយទោសកម្ម, យកបួសល្អខ្លួនឯងធ្វើជាគោលបំណង។ មនុស្សមកលោកីយ៍គឺដើម្បីបានសង្គ្រោះ, គឺដើម្បីរង់ចាំម្ចាស់បង្កើតលោកសង្គ្រោះវិលត្រឡប់ទៅពិភពឋានសួគ៌ទើបមកធ្វើជាមនុស្ស, ក្នុងរង់ចាំគ្រប់ជាតិគ្រប់ជីវិតសុទ្ធតែកំពុងសន្សំកុសលគុណធម៌, នេះក៏ជាគោលបំណងមនុស្សវដ្តសង្សារចាប់បដិសន្ធិឡើងវិញ, លោកីយ៍ចលាចលគឺដើម្បីសមិទ្ធិផលសត្វលោក។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយមានមនុស្សមួយចំនួនពេលប្រឈមមុខនឹងលំបាកសុំអាទិទេពជំនួយ, គ្មានសម្រេចបានពេញចិត្តហើយចាប់ផ្តើមកំហឹងអាទិទេព, ហេតុនេះដើរសំដៅជំហានប្រឆាំងអាទិទេព, សូម្បីតែចូលក្នុងផ្លូវរបស់ខ្មោចបង្កជាទោសកម្មថ្មី។ មនុស្សបែបនេះឆាប់ហ័សដើរត្រឡប់មកវិញ, សុំអាទិទេពអភ័យ

ទោស, ត្រឡប់ក្បាលគឺច្រាំង។ ភាពពិតគ្រប់យ៉ាងនៃជីវិតមនុស្ស, គួរបាននិងមិនគួរបាន, សុទ្ធតែជាមួយជីវិតមុននិងមួយជាតិមុនធ្វើបានល្អនិងមិនល្អបានបង្កជាហេតុផលនៃមួយជីវិតក្រោយនិងមួយជាតិក្រោយ, លាភគុណធម៌ដែលមួយជាតិមុនសន្សំបានប៉ុន្មានហើយកំណត់ចំណែកលាភនៃជាតិនេះឬជាតិក្រោយទទួលបានប៉ុន្មាន។ លាភគុណធម៌ច្រើន, មួយជាតិក្រោយគឺអាចប្រើលាភគុណធម៌ប្ដូរមកមន្ត្រីខ្ពស់ប្រាក់ខែក្រាស់, ក៏អាចប្ដូរមកចំណែកលាភលុយទ្រព្យគ្រប់ប្រភេទ។ល។ រួមបញ្ចូលទាំងគ្រួសារសុភមង្គលឬអត់, សូម្បីតែកូនៗយ៉ាងណា។ នេះជាក់ស្ដែងគឺជាមូលហេតុមូលដ្ឋានដែលមានអ្នកមាន, មានអ្នកក្រ, មានមនុស្សធ្វើមន្ត្រីធំ, មានមនុស្សគ្មានផ្ទះអាចវិលមក, មិនមែនមួយសំណុំពាក្យសម្ដីខ្មោចព្រាយអំពីតុល្យភាពក្រមានដែលបក្សទុច្ចរិតកុម្មុយនីស្ដបានឃោសនា។ ចក្រវាលគឺយុត្តិធម៌, ជីវិតធ្វើល្អនឹងមានលាភរង្វាន់, ធ្វើរឿងអាក្រក់គឺត្រូវការសំណង, ជីវិតនេះមិនសងជីវិតក្រោយសង, នេះគឺច្បាប់ធម៌ដាច់ខាតនៃចក្រវាល! មេឃ, ដី, អាទិទេព, ម្ចាស់បង្កើតលោកចំពោះសត្វលោកគឺជាមេត្តា, មេឃ, ដី, មនុស្ស, អាទិទេពសុទ្ធតែជាម្ចាស់បង្កើតលោកបង្ក, ដាច់ខាតនឹងមិនប្រព្រឹត្តល្អសម្រាប់មួយចំនួនជីវិតណាមួយ, ប្រព្រឹត្តមិនល្អសម្រាប់មួយចំនួនជីវិតណាមួយ។ សំណងកម្មផល, នេះគឺមូលហេតុមូលដ្ឋានដែលជីវិតមនុស្សមានលាភនិងអត់មានលាភ។

បង្ហាញនៃបាននិងបាត់, នៅក្នុងតថភាពមើលទៅគឺដូចគ្នានឹងការបង្ហាញធម្មតារបស់សង្គម, លើមូលដ្ឋានគឺជាជីវិតខ្លួនឯងបង្កជាហេតុមុនផលក្រោយ។ ប៉ុន្តែមាននិងគ្មាន, បាននិងបាត់, នៅលើការបង្ហាញរបស់សង្គមមនុស្សជាតិគឺស្របតាមស្ថានភាពសង្គមមនុស្សជាតិ, ដូច្នេះជីវិតមនុស្សនៅលោកីយ៍មិនថាជីវភាពលោកអ្នកមានឬក្រ, ជាក់លាក់ត្រូវការ

ធ្វើរឿងល្អ, មិនធ្វើរឿងអាក្រក់, រក្សាស្លូតករុណា, គោរពមេឃគោរពអាទិទេព, រីករាយជួយមនុស្ស, បែបនេះគឺនឹងសន្សំបានលាភគុណធម៌, ជាតិក្រោយគឺនឹងទទួលបានលាភរង្វាន់។ អតីតមនុស្សចាស់នៅប្រទេសចិនជារឿយៗសម្តែងថាជីវិតនេះទុក្ខបន្តិចក៏មិនបានបន្ទោសមេឃបន្ទោសដី, ធ្វើរឿងល្អច្រើនបន្តិចសន្សំគុណធម៌ច្រើនបន្តិច, មួយជាតិក្រោយនឹងល្អ, ក៏មានន័យថាមួយឆាកជីវិតមុនមិនធ្វើរឿងល្អ, មិនសន្សំលាភគុណធម៌, លោកអ្នកសុំអាទិទេពមកជំនួយក៏គ្មានប្រយោជន៍។ ចក្រវាលមានច្បាប់ធម៌របស់ចក្រវាល, អាទិទេពក៏ត្រូវតែធ្វើតាម។ អាទិទេពបានធ្វើអ្វីដែលមិនគួរធ្វើ, អាទិទេពក៏នឹងទទួលរងដាក់ទណ្ឌកម្ម។ មិនមែនជាមនុស្សគិតសាមញ្ញយ៉ាងនោះ, លោកអ្នកចង់បានអ្វីអាទិទេពគឺត្រូវតែធ្វើបានឲ្យលោកអ្នក? លក្ខខណ្ឌគឺលោកអ្នកចាំបាច់មានលាភគុណធម៌ដែលសន្សំមកពីជាតិមុនមក, ប្រើលាភគុណធម៌ដើម្បីប្តូរយក! ដោយសារនេះគឺជាច្បាប់ធម៌របស់ចក្រវាលបានកំណត់។ ប៉ុន្តែពីឫសគល់ដើម្បីសម្តែង, នេះមិនមែនគោលបំណងមូលដ្ឋាននៃការសន្សំលាភគុណធម៌។ ជីវិតមនុស្សនៅលោកីយ៍សន្សំលាភគុណធម៌ច្រើន, ដើម្បីគឺប្រើមកសន្សំត្រួសត្រាយផ្លូវខ្លួនឯងសម្រាប់វិលត្រឡប់ទៅមេឃវិញទើបជាគន្លឹះបំផុត, ហើយមិនមែនដើម្បីប្តូរយកសុភមង្គលមួយពេលមួយជាតិរបស់ជីវិតមនុស្ស។

លោកគ្រូ៖ លីហុងជឺ

ថ្ងៃទី១៤រោច ខែមិគសិរ ឆ្នាំខាលចត្វាស័ក

ថ្ងៃទី២០ ខែមករា ឆ្នាំ២០២៣

****

ចំណាំ៖ *(ចំណាំគឺជារបស់អ្នកបកប្រែចិន-ខ្មែរ, គ្រាន់តែទុកជាឯកសារយោង)*

បកប្រែពីភាសាដើមចិន៖

https://www.minghui.org/mh/articles/2023/1/20/455562

មានពិគ្រោះការបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស៖

https://en.minghui.org/html/articles/2023/1/21/206699.html

បកប្រែថ្ងៃទី២៤ខែតុលាឆ្នាំ២០២៣, កែសម្រួលនៅថ្ងៃទី១៤ខែមិថុនាឆ្នាំ ២០២៥។

<u>ពន្យល់ពាក្យ៖</u>

ទោសដើម ឬ អំពើបាបដំបូង៖ ក្នុងគ្រិស្តសាសនា, "**original sin**" បានបកប្រែថាទោសដើមឬអំពើបាបដំបូង (ទោសដើមដំបូង)។

ទ្រឹស្តីគ្មានអាទិទេព៖ (Atheism) មិនជឿថាមានអាទិទេពព្រះពុទ្ធស្ថិតនៅ។

ទ្រឹស្តីនៃការវិវត្តន៍៖ ទ្រឹស្តីនៃការវិវត្តន៍មិនជឿថាអាទិទេពបានបង្កើតចេញមនុស្ស។